

OGRODOWNIK.

„Ogrodownik”
wieloletni rocznie wydawnictwo
i dal świętowania
Przedpłata kwartalna
opłaca się miesięczną 3 m. na poczek
2 marki 25 fen.
Zamówienie sprowadza się do 10 fen.
Reklamów
nie zawiera się, ale je się niosący.

Ogłoszenia
przyjmują się za opłatą 15 fen. od
wiersza petytywnego.
Ekspedycja
Wiedeńska ulica numer 8 parter.
Listy
nadadzać należy franco pod adresem:
Redakcyi „Ogrodownika” Poznań.

Pismo poświęcone sprawom politycznym i społecznym.

Nadł: Józefa Ohl. N.M.P.
Adres: Patrycyusza b.

Poznań, sobota 19 marca 1892.

Świeża wchód 6,6 Zachód 6,10
Kąty wach. rano Zach 8,0

Redakcyi i Ekspedycyi Wiedeńska ulica nr. 8, parter.

Na Chwałaszewie nr. 16 założyłymi na nową agencję „Ogrodownika” u p. Drzewieckiego.

Poznań, dnia 18 marca.

Wybory w Środzie.

Na wspólnej naradzie, na którą się 6 m. zjechało 12 młodych zaufania i 6 mł. powiatów śremskiego, średzkiego i wrzesińskiego, postanowiono z względu na wybory, jakie się odbędą w Środzie w przyszły wtorek, tak sprawą pokierować: aby interes, dobro społeczeństwa polskiego w wyborze pruskim było dostatecznie zapewnione.

Z tego założenia wychodząc zażądano od 4 obecnych delegatów m. Śremsu: ażeby w obronie swych praw obywatelskich jako też swój obywatelski godności zażądali od Komitetu prow. ponownego zwołania powiatowego zebrania.

Zgodzono się także na to, żeby głosować na narzucenemu sobie kandydata przez wybrany Komitet prow., ale tylko warunkowo.

Później podaliśmy dwa protesty pow. śremskiego, wysłane z Śremsu i Kórniku, jako też dwie odpowiedzi prow. Komitetu wyborczego. Na owej naradzie już naprzód wypowiedziano, jakie będą odpowiedzi i co o nich i o prow. Komitecie myśleć.

Dziś rano nadesłał nam spis nazwisk obywateli pod protest podpisanych oraz wiadomość, że około 100 wyborców nie chce w Środzie na kandydata Komitetowego głosować, bo Komitet miał jeszcze dość czasu, żeby drugie zebranie do Śremsu zwołać.

A że podobne wieści dochodziły nas także z Wrześni, Kostrzyna i Pleszewa, na ponowną nas naradę czasu już nie ma, przeto zdaniem naszym konieczną rzeczą jest:

żeby w przyszły wtorek wszyscy wyborcy z wszystkich 3 powiatów stawili się na miejsce na godz. 8 rano, a więc godzinę przed głosowaniem do Środy,

żeby wyborcy ci, którzy godzą się na protestu Śremsu, Kórniku, Dolska i Książki odbyli przed godz. 9 rano w Środzie wspólną naradę i zdecydowali: jak rozumieć i jak przeprowadzić uchwałę powiatową w Poznaniu, że na kandydata prow. Komitetu będzie się głosowało — warunkowo.

Protest miast Śremsu, Dolska i Książki brzmi:
Śrem, 6 marca 1892.

Do
Prowincyjnego Komitetu wyborczego
na ręce Jasn. Wielmożnego Pana
Hrabiego Żółtowskiego, przewodniczącego Komitetu.

Jasn. Wielmożny Panie Hrabio!
Na zebraniu przedwyborczym powiatu śremskiego, odbytem dnia 10 stycznia br., pogwałcone zostały nasze prawa obywatelskie jako wolnych wyborców przez Komitet naszego powiatu, a mianowicie przez jego przewodniczącego, ks. dziekana Ant. Nowiczka, który głosowanie na p. pana dr. Dziórbołka, adwokata w Śremsie, postawionego na drugiem miejscu po ks. Wawrzyniaku, ogłosił za nieważne, choć pan dr. Dziórbołek otrzymał znaczną większość zebranych głosów jako kandydat na postać do sejm. Mimo, że pan dr. Dziórbołek został już wybranym, wyzwał przewodniczącego zebrania wraz z księdzem Wawrzyniakiem wyborców do ponownego wyboru kandydata na drugie miejsce, wywierając na nich niedozwolony nacisk i proponując nagłe wbrew przyjętemu i praktykowanemu zwyczajowi głosowania od razu na trzech kandydatów, ażeby tylko przeprowadzić kandydaturę pana dr. Żółtowskiego.

Książki Wawrzyniak, który nas osobiście zachęcał, ażebyśmy na niego głosowali i zapowiedział nam, że mandat przyjmie, napisał do Śremskiego Prowincyjnego Komitetu wyborczego, jak to gazety donosiły, żeśmy go w Śremsie postawili bez poprzedniego porozumienia się z nim. Jest to twierdzenie niezgodne z prawdą, mocno obrażające naszą godność obywatelską.

Ks. Wawrzyniak rzekł się kandydatem. Komitet prowincyjny, nie znając przebiegu zebrania wyborów w Śremskim, postawił p. dr. Żółtowskiego, który tylko przy nielegalnym powtórne głosowaniu sztucznie małą większość głosów uzyskał.

Z względu więc na to, że w powiecie śremskim przeszedł p. dr. Żółtowski, a w powiecie wrzesińskim pan adwokat dr. Dziórbołek i że dla tego decyduje powiat śremski, który początkowo większość głosów wybrał pana dr. Dziórbołka jako kandydata na postać, a później, jak wyżej zaznaczone, manipulacjami przeszedł p. dr. Żółtowski, prosimy Jasn. Wielmożnego Pana Hrabiego, obrażeni w naszej godności narodowej, my niżej podaliśmy wybory powiatu śremskiego, abyś zechciał dla uniknięcia rozwłókania, znaczący niezwłocznie nowe zebranie wyborcze dla powiatu śremskiego, budyń z całą swobodą, tak jak nam prawo przysługuje, mogliśmy wybrać kandydata do sejm.

Z głębokim szacunkiem
uniżenie wybory powiatu śremskiego.

(Następujący podpisy.)

Podług nadesłanej nam z Śremsu kopii podpisali powyższy protest następujący obywatele z Śremsu, Dolska i Książki:

Borowicz Józ. Bertrand J. Szafer Matusewicz Jakób Janicki St. Krajewicz Feliks Smigielecki B. Karas K. Czabafski St. Król J. Michałowski F. Adamski A. Tomaszewski E. Schmidt Bzdga z Gaju Mieloch z Górki Dr. Karchowski z Książki Tr. Staszewski Błoszyk Jan Staszewski Jan Wyrzykiewicz Owsianny z Drzonki Jakób Łopiniński Marc. Sznuska Wojciech Rózański Jan Piechnicki Fr. Filipiński Rusiak z Wirginowa Jan Szatny Wład. Lewandowski Michałak Jan Sznuska Kuzm. Tomaszewski Szymon Władczak Talarczyk Janowski Piasiecki Wachowiak Filipiński Markiewicz Nawrot A. Leasortowski	Warot Radziszewski Szrajber Swiderski Wł. Tompa Kujawski J. Łatanowicz Leciejewski Apelnary Łatanowicz St. Król Ign. Kwiedziński Jan Kowalski Mar. Kowalski Iwandowicz Szymański Maciej Kowalski Dankowski Dr. Stelmasyk Wal. Łatanowicz Aleks. Burzyński Feliks. Burzyński Susnicki Aryszewski Burzyński Ignaszewski Józ. Burzyński Ferdynand Pajczert Styczński Smiechowski Przewoźny T. Łatanowicz Adolf St. Łatanowicz W. Burzyński J. Sznuska Józ. Niedzielski Andrzej Nowacki A. Eichinger J. Brendel E. Gall T. Mentzki Kurczewski Karchlewski.

Walenty Stępa Fr. Biliński Woj. Musielewski Kasp. Kaźmierczak Jan Szczepaniak Jan Kosicki Wiktor Kozłowski Zwierchowski Józef Buchwald A. Erot St. Wroński Wł. Konoński J. Grinik Olszewski St. Buchwald Teod. Rodnicki Wielowiński Rosicki Dziuszewski Ant. Szubert Mich. Łatanowicz Konst. Tykiski Czesław Nalezta Mayer. B. May	Einbacher Wroblewski Kaweczi Mietliński Ulanowski Dykierd Rosemann Tyliński Machowicz Nieradzicki Szymański M. Wroński J. Ochocki A. Boliński B. Bogusławski B. Wernaer Fr. Łukowski Fr. Machowicz J. Falciewicz S. Sobkiewicz A. Gawroński Ant. Garbaczuk J. Koliński.

Na to nadesłał odpowiedź pod datą 12 bm.,
Poznań, 12 marca 1892.

Do
Szczególnych Wyborów
w Śremsie.

Na pędzenie Śremsu, Panów z dnia 6 m. do rąk Komitetu prowincyjnego pod dniem 12 m. do rąk Komitetu prowincyjnego wyborcy na zaszczyt odpowiedzi, że do stycznia Śremsu. Panów przychylili się nie może. Kandydat bowiem p. dr. J. Żółtowski na postać na okręg wyborczy śremsko-wrzesiński odpowiednio do uchwał walnego zebrania i przedstawienia delegatów, przez tychże, oraz Komitet prowincyjny wybrany jest legalnym kandydatem i na tego w moc regulaminu naszego wyborczego i uchwał władz wyborczych wyborcy głosować winni.

Od walnych zebrani powiatowych wyborczych i od Komitetu prowincyjnego odpłynęły dwa misiegi czasu, dalsze w przedmiocie praw wyborczych, swobodnie zebranie byłoby to samo, co sprawę naszą publiczną naradzić na widoczny zwłok — tego zaś ani Komitet prowincyjny, ani Śr. Panowie, którzy porównano z nim ożywiłmi jesteśmy uczuciami obywatelskimi, pragnąć nie możemy.

Z wysokim szacunkiem
Z polecenia Komitetu prowincyjnego wyborczego
Stef. hr. Żółtowski, Fr. Dobrowski,
prezes, sekretarz.

Protest m. Kórniku brzmi:
Kórnik, 8 marca 1892 r.

Do
Szczególnego Komitetu Prowincyjnego
na ręce J.W. hr. Stefana Żółtowskiego
w Głuchowie.

My niżej podpisani obywatele i wyborcy miasta Kórniku oświadczamy, iż wyznaczono przez Szczególny Komitet Prowincyjny kandydata na postać do sejm z okręgu naszego wyborczego uważamy za legalnego kandydata, na którego głosować w dniu 22 bm. obowiązkiem jest naszych mandatarzy.

Wiedząc atoli, że z powodu przebiegu walnego zebrania powiatowego, odbytego w Śremsie na dniu 10 stycznia br. widnie między wyborcami panuje rozgorzgnięcie, i dowiedziawszy się, że znaczna część wyborców powiatu śremskiego wysłała prośbę do Szczególnego Komitetu Prowincyjnego o zwołanie powtórne walnego zebrania, przystępujemy się do tej petycji. Do kroku tego skłania nas jedynie wzgląd na wspomniane wyżej rozgorzgnięcie jako

też choć zapobiegania zgubnej nieufności, któryś się wkradł mogła między ogół wyborców a nasze władze wyborcze, Komitety powiatowy i prowincyalny.

Mamy ufnosć, że Szanowny Komitet Prowincyalny przychylili się do naszej prośby, a że względu na krótkość czasu, który nam dzieli od dnia wyborów, spowoduje jak najprędzej zwołanie powtórnego walnego zebrania i że przyczyni się przez to do przywrócenia tak pożądanej w naszych stosunkach zgody i jedności.

Dodajemy w końcu, że dla blizkiego terminu wyborów zmuszeni jesteśmy pominąć instancję Komitetu Powiatowego i powyższą prośbę naszą przedłożyć bezpośrednio Szanownemu Komitetowi Prowincyalnemu.

(Następują podpisy).

Na to nadeszła odpowiedź:

Poznań, 12 marca 1892.

Do Szanownych Wyborców w Kórniku.

Na podanie Sz. Panów z dnia 8 bm. do rąk Komitetu powincyalnego w dniu 10 bm. doszło, tenże ma zaszczyt odpowiedzieć, że do zyczenia Sz. Panów przychylili się nie może. Wybrany bowiem kandydat dr. J. Żelkowski, jak to sami Sz. Panowie w podaniu swem uznajecie, jest kandydatem legalnym, odpowiednio do regulaminu naszego wyborczego przez delegatów oddzielnych powiatów i Komitet prowincyalny wybranym. Wobec czego zwołanie walnego zebrania powiatowego Komitetu za zbłądzone i nie odpowiednie, zwłaszcza prawie w przedwidzany wybór, bo na dzień 22 bm. oznaczony.

Komitet nadesłanyj podziela uczucia obywatelskie Sz. Panów, ale rozgorączczenie, o jakim Sz. Panowie piszecie, może być ukłone stosowną perswazją i rzeczywistym wyjaśnieniem stanu rzeczy. Zwolnienie zaś walnych zebrzań, pomijając już to, że brak ku temu czasu, wogóleby mogło tem więcej jeszcze rozgorączczenie, a tego wobec stojących przed nami wyborów niekłada należy.

W Środku w jedności i zgodzie wszyscy wyborcy stawiać się i głosować na rezygnację kandydata winni. W końcu powołanie Sz. Panowie wypuścić szkiełki Komitetowi, że sprawę tę dopiero teraz wytrącać, gdy od walnych zebrzań przedwyborczych już dwa miesiące upłynęły.

Z uzanowaniem

Stef. br. Żółkowski, Fr. Dobrowolski,
prezes, sekretarz.

— Dochodzi nas pismo następujące:

Jeżycie. Niżej podpisani zwołują zebranie

w celu wybrania stałego Komitetu wyborczego, oraz postawienia kandydatów do reprezentacji gminnej, który się odbędzie w niedzielę dnia 27 marca o godzinie 1 z południa na sali p. Gollana, na które zaprasza się wszystkich obywateli jeżdżących do wyborów uprawnionych.

W. Margowski — Michał Palacz. — Dr. Kotulski-Bicz. — J. Bajerle. — Wł. Jakubowski. — W. Czerwinski — I. Palacz. — M. Muth. — Maszynian Palacz. — J. Mager. — St. Chwałewski. — A. Roth. — B. Nieskiewicz. — W. Wojciechowski. — Walter. — A. Dziurkiewicz. — B. Nawrocki. — J. Jęzewski. — F. Dyderski. — Wolny.

Wiece szkolne w Prusach Zachodnich.

— Wiece w sprawie szkolnej i innych odbędzie się w Gdańsku w niedzielę 20 marca o godzinie 12 i pół w południe po zaobserwowaniu na sali „Verzeichniss” przy Breitgasse. O liency udział rękopis Komitet.

— Wiece w sprawie szkolnej odbędzie się w Kartauach w dzień Związowania NMP, tj. w piątek dnia 25 marca o godz. 2 i pół po południu na sali panna Neumann.

O liency udział uprasza — Komitet.

— Wiece w Chelmży dla sprawy szkolnej na podstawie nowej ustawy szkolnej odbył się w niedzielę. Udział był nadzwyczaj liczny. Wielki kółko Habera zupełnie zachpany we wszystkich ubiorych, a także do najcięższej ciżby. Obywatelstwo wykazało, duchowością okoliczne zebrane w komplecie. Z policyi burmistrz, supernumeraryusz reżymuły umyślnie przysłany i wachmistrz policyjny. Zagał pan Szczepiński z Nawry, przewodniczący k. dziekan miejscowy. Mówcami: k. dziekan k. prob. Odrowiski z Nawry (okolicznych symulantach) i pan Danielewski z Torunia (o koniecznych wyznaczków nowej ustawy szkolnej według potrzeb Kościoła katolickiego i o języku ojczystym w szkole).

Uchwalono, podobnie jak i Siemionu, wysłać telegram do cesarza Józefa ośmiś przez ręce kancłarską, a okrzykiem na cześć Ojca św. i Cesarza zakończono posiedzenie.

Nowiny polityczne.

— Z Berlina. Liberalnym piśmem berlińskim nie podoba się naturalnie, że cesarz Wilhelm chce, aby odnawo k. kumberlandskiemu zabraną majątek ojca jego, króla Jerzego i piżną.

— Gdzież ja się teraz podzięję? dokąd pójdę nieszcześliwa?

— Toż Warszawa nie mała.

— Ale ja tu nie znam nikogo!

Stróż się poskokował po głowie.

— Ja na to nie dochtór — rzekł — jak se pani przyjechała — tak niech se pani odjedzie, bo tu nie ma co robić; pani Burhardtowa pomaria, rzuć już krewne babo, a w pokojach jutro mamowanie będzie; z ręką się karta wywieś. Nie ma tu pani co robić i tyła.

Zosia zalamiała ręce z rozpaczą.

II.

W magazynie strojów damskich pod firmą „Władysława”, robota dzienna była skończona. Pracownicy porochodzili się do domu, została tylko starsza panna, główna pomocnica właścicieli. Ta krzątała się jeszcze, to porządkując poręczane materiały, to znów zaglądała do dużych książek, w których zapisane były zamówienia i miary klientów.

Magazyn, do którego wchodziło się wprost z bramy, lazył się ze szronem, ale bardzo gęsto było urządzonych mieszkaniem właścicieli. Znał więc w najmniejszym nawet drobiazgu rękę kobiety pracownicę i dbały o porządek.

Mieszkanisko składało się z trzech pokoiów; w pierwszym z nich chłopczyk w granatowym mundurku siedział nad książką i powtarzał półgłosem deklinację łacińskiej; w drugim jego matka akrylowa stół do herbaty.

Była to osoba w średnim wieku, ale jeszcze bardzo przystojna. Brunetka o dość regularnych rysach, wysoka, w ruchach i w wyrazie twarzy, w spojrzeniu zdziłała stanowczą energię. Tej właśnie energii i stanowczosci zadrzewiała swoje obecne, niezłazne położenie materialne.

— Leos! — zawołała na chłopczyka — poproś pannę Felicyą na herbatę i sam złóż książki i chodź.

Chłopczyk pobiegł, a jednocześnie ktoś zadzwonił.

Jeż monacha nie powinien sam decydować o tej sprawie, ale że należał ją oddać do rozpatrzenia sejmowi. Jak sejm zdecydował tak być powinno.

Liberalne dzienniki zapominają wydziało o prawie z dnia 15 lutego 1893 r., które wyznacza przesłuchanie i zanieślenie fundusz wielkiego zależy od woli samego monarchy. Zresztą i sejmowi ostatecznie przedłożony projekt, i sejm zapewne go na twierdzy, gdyż wymaga tego słuszność i sprawiedliwość.

— Piżną, że procesy, jakie wytoczono w ostatnim czasie niektórym dziennikom, za obrażę majestatu, były wytoczone bez wiedzy ministra oświaty, a nawet wbrew woli kancłarskiej rzeszy br. Caprignego.

Niewiadomo, czy wiadomość ta jest prawdziwą.

— Z Petersburga donoszą do gazet berlińskich, że za niedługo temu wyrażni życzenie, abyżesz rosyjskie nie rozpisywały się o wojnie a przedewszystkiem o żadnej nieprzyjaźni i nieprzychylności względem Niemiec. Na ostatniemu posiedzeniu ministrów miał kar powiedzieć, że jest stanowczym przeciwnikiem wojny.

Dzienniki berlińskie dodają naturalnie złośliwą uwagę, że kar potrzebuje pieniędzy, więc się umiżga do Niemców. Pomimo to Rosya może być zadowolona, przekonana, że z Niemiec nie dostanie pieniędzy.

— Petersburg. W tych dniach zbankrutował w Petersburgu największy bank rosyjski Ginzburg. Zwalenie się rozczonnego banku narobiło wielkiej wzmąwy i wywołało ogromny popłoch nie tylko w samej Rosji, ale we wszystkich większych państwach europejskich. Majątek banku Ginzburga obliczano na przeszło 40 milionów rubli, przeto cieszył się zbankrutowany święto banku ogólnem zaufaniem, że wżesz stron uważano go za pewny. Posiadał rozmaite filie, których członkami byli ludzie, rozporządzający milionami. O tem wiedzieli nie tylko Rosya, ale i zagraniczni bankierzy, przez co wymagało się znacznie i powaga banku.

Co jest powodem bankructwa banku Ginzburga, na razie powiedzić na pewno nie można. Piżną, że bank pociągnął się w ostatnim czasie na rozmaite spekulacje, które się nie udały. Imni zdają twierdzić, że spekulacye nie przyprowadziły banku do ruiny ale powodem bankructwa było coś innego, o czem będzie się można dowiedzieć dopiero w przyszłości. Bank już podobno od dawna wiedział, że się chwieje, że nie stoi na silnych nogach, i dla tego dokładał wszelkich sił, aby się

Sama gospodyni pospieszyła otworzyć. Gościem ję był brat, a towarzyszy podróży panu Zofii.

— Przepaszam cię, moja Władziu — rzekł, podając jej rękę — żem się spóźnił, ale tyle mam różnych interesów do załatwienia. Trzy dni jestem w Warszawie i jeszcze nie koniec. Elżbieta mi wypisała całą listową sprawunków.

— Ach! Elżbieta... ona zawsze ma tysiące poleceń, ale nie nuż, chodź, samowóz już gotów.

Wojdł — zawołał chłopczyk radośnie, runając się do Elżbiety na objęcia.

— Mam tu coś dla ciebie.

— O! niech wujek pokaze!

— Poźnij, poźnij, jest tu coś bardzo ładnego.

— Panujesz mi chłopca, moi bracie — rzekła pani Władysława — nie jest on przyzwyczajony do zabawek.

— To nie zabawka, to książka.

— Czy panna Felicya idzie?

— W tej chwili, mamno, tylko jeszcze ma pozamykać szafy.

— No, chodźcież już raz.

Po chwili brat, siostra i Leos siedzieli przy stole. Niewiedem nadeszła panna Felicya, oszka sucha, zawiąda, milcząca. Nie wtargała sięgła prawie do rozmowy.

Pan Józef opowiadał o dziełach swoich, które na wsi pod opieką drogi siostry zostawił, o kłopotach różnych, sprawunkach. Nagle gospodyni stawiała mu pytanie:

— Powiedz mi, mój Józku, czy nie spotkałeś gdzie Zosi?

— Córki panna Romana?

— No, tak, tak, którą opowiadałeś mi po przyjeździe. Powiedziała, że się do mnie zgłosi.

— Nie była jeszcze?

— Nie!

Pan Józef w czolo się wderzył.

— Naturalnie! — zawołał — jakże mogła być tu, kiedy zapomniałem powiedzieć jej gdzie mieszka.

(C. d. n.)

PO BURZY.

Powieść

Klemensa Junoszy.

(Ciąg dalecy.)

Zosia patrzyła z trwogą na to miasto wielkie, na ludzi biegnących szybko po śliskich kamiennych chodnikach. Czy wśród tego tłumy znajdzie się kto, co jej niedługo odejście i możliwość do prowadzenia kawałka chleba poda?.. A prawda, przecież jest babcią!...

Omnibus wjeżdża w dziesięć minut po czasy, grodzka doręczka ofiaruje przyjeźdnym swe usługi, faktory rekomendują różne zajazdy. Gwar i krzyk. Zosia nie umiałaby się ruszyć w tym zgłębku, ani ani rzeczy swojej oddać, ale na szczęście zajął na nią towarzyszy podróży. Rzeczy odebrał, do doróżki zanieść kazał; byłby nawet chętnie Zosię odwozić do babki, ale narzucać się nie śmiał.

Uściśniętą jej tylko rękę na pożegnanie i powodzenia życzył.

Doróżka stanęła wkrótce na Starem mieście. Zosia zeskoczyła, wzięła swoją walizkę i weszła do sieni wąskiej, długiej, o nierównym posadzce kamienną. Kopećka lampka naftowa oświetlała wągryz tego sklepionego korytarza.

Ustąwszy, że ktoś chodzi po sieni, stróż wysunął się ze swej kryjówki.

— A do kogo to? — zapytał gburawo.

— Mój człowieku, ja tu przyjechałam do mojej krewnej, pani Burhardt; czy nie moglibyście mi powiedzieć, gdzie ona mieszka?

— E!..he! moja panienko, ona daleko teraz mieszka.

— Nie w tym domu? czy się wyprowadziła?

— A już! wyprowadziła się na Powąki.

— Uuarr! — zawołała z przerażeniem Zosia.

— A dyć zmarło jej się tego tydzień. Dochotory przychodzili, że się to pomoże! na śmierć doktora nie ma.

uradować i rzucić się na jakieś wielkie ryzykowne przedsięwzięcie, które spowodowałoby bankructwo.

Krach wielkiego banku rosyjskiego wywołał w Rosyi w szerokich kołach wielkie zaniepokojenie. Przez bankructwo tysiące czystych żytych zażywały i cały handel i przemysł wielce ucierpiał.

W ogóle między ludźmi nie bankructwo tylko wielkie banki i wielkich firm banki w Rosyi, co w roku ostatnim. Naturalnie główną przyczyną tego jest tępotność nieurodzaj i głód, a po części też i zakaz wywozu zboża z Rosyi do innych państw. Rosya nie znajduje się przyto do dobrego położeniu i jedna bieda wali się na drugą.

— Strajk górników w Anglii trwa jeszcze ciągle; spisek jednak, że prawdopodobnie już w tych dniach się ukoić. Strajkujący chcą bowiem na nowo rozpoznać pracę.

Łondyńskie odbyło się zamknięte zebranie zwiazku korników i kłębów chrabrodow nad tem, czy górniczy mądzy być może, czy nie. Stanowisko nie stali nie uchwalono, ale odrzeczono sprawę całą do dnia następnego. Chodzą przecież wieści, że już w przyszły poniedziałek prace we wszystkich kopalniach się rozpocznie. Są to jednak tylko pogłoski, którym wierzyć na razie nie można.

Wiadomości miejscowe i potoczne

Poznań, 18 marca.

— * Teatr polski. Wtorek w sobotę po raz pierwszy dramat Wł. Mottego: „W zapasach z losem”. W niedziele po raz drugi dramat Wł. Mottego: „W zapasach z losem”. W poniedziałek opera Józefa Elsnera: „Widłakami” i komedia Zygm. Przybylskiego: „Pierwszy bał”. We wtorek po raz piąty komedia uwieczniona pierwszą nagrodą na konkursie przez wydział krajowy galicyjski wyznaczony: „Krań”. W środę operetka Straussa: „Zemsta niepotrzebna”.

— * Węda w Warcie zdno nieco przybrała w ostatnim dniu. Wodomierz wskazuje na 1,60 metr, podczas kiedy dnia poprzedniego było 1,53 mtr. — * Zwycięza posiedzenia Towarzystwa „Szasz” odbędzie się dziś w piątek dnia 18. m. o godz. 8 wieczorem w lokalu p. Miśkiewicza w Starym Ryku nr. 58. Na porządku obrad: 1) Pogadanka towarzyska. 2) Sprawy bieżące. — Zarząd.

— * Zwycięza zebranie wydziału stolarzów Tow. Młod. Przemysłowców odbędzie się w sobotę 19. m. o godz. 9 wieczorem. Prosimy o jak najliczniejszy udział członków. Goście mile widziani. — Czesław Jasicki, sekretarz.

Wzrostaj! podnoszący ciwarok odbyło się na radzie nadzwyczajnej podnoszący ciwarok reprezentacji miejskiej. Chodziło o sprawę regulacji koryta Warty. Za raz na wstępie zarządcy powitał nadburmistrza miasta naszego p. Witling radcę budowlanego p. Francuska, który przybył, jak wiadomo, z Bremeny na to, żeby wypowiedzieć swe zdanie, co sądzi o uregulowaniu Warty. Pozem mówił p. Francuski o sprawie powyższej i odczytywał, że jego zdaniem byłby z wszystkich przedłożonych projektów najlepszy projekt budowlanego miejscowego Walscha. Kilku z radnych stawało rozmaite pytania, celem poinformowania się na tak ważnej i nagłej sprawie, na które p. Francuski odpowiadał. W końcu wygłosił, że radca miasta radny Orgler p. Francuski podziękował za jasne i zrozumiałe wywoły jego. Na tem ukończył się nadzwyczajne zebranie.

— * Tutejszy „Tagblatt” widocznie gwiezia się na nas za ostatnią korespondencją z Jęży w sprawie wyborów gminnych. Podając naszą korespondencję w streszczeniu, kładzie przy tych danych i słowach, które mu się nie podobają, cudzysłowa i nazywa naszego korespondenta „krieglustig”.

Niepodrzębne pismo niemieckie boli naszą i głowę. Polacy na Jężykach zamierzają zerwać, im prawo przysługujące „Tagblattowi” poznańskiemu prawo posiadania tak korespondenta naszego, jak i wiosków Polaków na Jężykach o zakładzenie spokoju. Takiego zamianu nie ma; chodzi tylko jedynie o to, żeby taka gmina, jak Jężyce oszczędnie gospodarzyła, bo za wiele nie ma, a wydatki są wielkie. Chodzi także o to, że niestety, jak nam donoszą, niektórzy Polacy łączą się z Niemcami dla własnej korzyści, ale nie na korzyść gminy.

Rozumieamy też, dla czego „Tagblattowi” nie podoboba się korespondencja nasza.

— * Pod Poznaniem odbędzie się w tym roku wielkie dwunajsto wojkowe pleśń artylerji. — * „Paradnia gospodarska” wyszedł nr. 12 i zawiera: Ważne zawiadzenie przewodów i delegatów Kółk rolniczych. Sity rokocze w rolnictwie. Pytania i odpowiedzi. Rozmaitości.

Dukacie obejmuje: Ceny zboża i płodów roślinnych. Targ na bydło w Berlinie. Ogłoszenia.

— * Wzrzenia. Ubiegieli droby 16. m. odbyły się u nas prawbywo upielniające. W 1 okręgu prawbywym wybrano zastępcę p. Preisa i kupca p. Zielekiego, w 3 okręgu budowlanego p. Stelmachskiego i budowlanego p. Harnego.

— * Biskupie. Siódzaro O. powiadomiy zezelej soboty wieczorem da domu, chciał wybiec kielich wódki, przyczem się pomylił we flaszkach i zamiast koniaku, napil się barłochowu kwasu, wskutek czego niedługo potem zmarł w strasznych męczarniach.

— * Chodziez. Urzędnik kolejowy Mukła, który, o czym swego czasu donosiśmy, strzelił do siebie po kilka razy z rewolwem i chciał się koniecznie zabić, już tak dalece wyzdrowiał, pomimo, że na wszystkich kł jeszcze nie wygoje, że go można było dostawić do wzięcia da Pity. Mukła sprzeniewierzył się z powierzonego sobie pieniędzy kolejowych. Kwota, jaką zabrakł, wynosi 3,500 m.

— * Inowrocław. Nowo założona cukrownia w Pakości p. n. „Union” zabitożona została przez 16 osób z powiatów inowrocławskiego i strzelińskiego. Kapitał zakładowy wynosi 800,000 marek i składa się z 800 akcyi po 1000 marek. W skład zarządu chodzą p. w. właściciel młyna Grabski z Inowrocławia i dyrektor fabryki Kółk Węlszy z Kruszwicy.

Kupiec tutejszy Szwartz kazał w tych dniach jechać swemu parobkowi do wsi Szadówo i tam porobić sprawunki. Parobek zabiegawszy do Szadówo, stanął z koniem i wozem przed oberżą, w której miał do załatwienia interes; sam wszedł do oberży, a konie i wóz porzucił na dworze bez dozoru. Gdy po niepełnej pół godziny wyszedł z oberży, nie było już przed nim ani konia ani wozu. Parobek powiadomił o tem natychmiast miejscowego żandarma i obaj udali się w pogon za złodziejem. Ciąży dzień szukał i dopiero dnia następnego udało im się pochwycić złodziei w pewnej wsi niedaleko granicy polskiej. Złodzieje zamierzali przedostać się przez granicę, konia i wóz sprzedać w Polsce i następnie znów porwiod.

— * Teruń. Wsiedła u nas przybrała w ostatnim dniu o pół metra; spidełwał się nalaży, że jeszcze więcej przybierze z powodu ostatnich śniegów.

— * Teruń. Dawida Wollenberga, kupca z Goluha, przyrzeczowano w tych dniach na wielkim tutejszym dworcu kolejowym. Przyjechał on z Goluha z 9 ludźmi dorosłymi i 4 dziećmi, a byli to wychodzący z Polski, udający się do Ameryki. Wollenberg znany był policyi i żandarmeryi jako tajny agent emigracyjny i już go też za to ponownie karano. Namawia on ludzi do wychodzenia, a potem odwozi do Berlina i tam oddaje agentom bremenskim, którzy za pewne kłody podryb pobiera pewną prowizję. Takich handlarzy towaram ludzkiem powinna policya śledzić i tropić, gdzie się tylko da.

Wychodzący z Polski przybiera coraz większe rozmiary. Nie ma prawie dnia, żeby ludzie z Polski nie przybywali do miasta naszego i ztąd się nie udawali na morze. To samo donoszą z wszystkich innych miast nadgranicznych i traktów oraz szlaków przemytniczych lub stacyi kolejowych nad granicą.

— * Teruń. Ubiegłego wtorku przed południem przybył z Korańowa jakaś kobieta, pochodząca, jak się okazało, z Chelmna, która przybyła kolejowym. Na dworcu dostała napadu obłąkani. Dano jej bilet do Chelmna i wsadzone do wozu, z którego jednak wyskoczyła. Musiano ją oddać w opiekę policyi.

— * Brodnica. W nocy z zeszłego piątku na rośnię podczas zawieli dżelaznej zagrzal w śniegu robotnik Zawacki z Szczytny i zmarł.

— * Lubawa. Na rozkaz prokuratora odkopano w Tarczewie trupa przed rokiem już pochowanego dziecka. Na matkę padło bowiem w tych dniach podejrzenie, iż struła nadawana własnę swe dziecko.

— * W Łężykach wtemali się w tych dniach w nocy złodzieje z kłębami. Egzerta skradli towarów kolejowych na 600 m. kłuba sukien i furzy. Na śniegu było znać 4 osoby. Obwinę pojmanożone mieli szmaty, aby ich nie poznać po butach.

Pakość. Dnia 22. m. odbędzie się w Pakości, w lokalu p. Bucholcha zebranie, na którym ma być założone, czyli rozciąć odnowione Kółko rolnicze, które przed kilkunastu laty istniało, ale z różnych przyczyn upadło.

Przyjeździe zastępca Patrona, ks. Sieg, który ma to Kółko rolnicze założyć.

Rozmaitości.

— * Komisarz Schlick w Magdeburgu urządził język swemu 14-letniemu synowi. Po dokonaniu

okropnego okrucieństwa Schlick strzelił do siebie 3 razy z rewolwera i zabił się. Właśnie tego dnia miał on termin, na którym tak czeladnik jego jak i syn mieli świadczyć przeciwko niemu w jakiejś gorzącej sprawie. To było powodem barbarzyństwa, jakiego ojciec się dopuścił względem swego dziecka.

Wiadomości literackie.

— Bluszczyk nr. 10 zawiera: Pogawędka, przez Quisa. — Kobity irlandzkie przez M. I. (dokonańskie). — Pierzochy ptak, powieść przez Kąmiera Głuskiego. — Ruch maryjny, przez Juliusza Sattlera. — Kronika działalności kobiecy. — Z bieżąc chwili. — Ogłoszenia.

Dodatek obejmuje: Arkusz 6-ty powieści pod tytułem: Onyika, przez R. Norissa. Przełożona z angielskiego. — Przeglad mied. — 22 wzorów ubiorów i robot z opisem. — Sekretarz gospodarski. — Dyspasyja sielu.

(Za wszelkie listy podane ogłoszenia i nadawane reklamy, redakcyja pisma naszego nie bierze żadnej odpowiedzialności)

Wiadomości handlowe.

Kurs papierów dnia 17 marca.

Poznańskie listy zastawne 5 1/2%	101,50
Poznańskie listy zastawne 3 1/2%	85,50
Poznańskie listy rentowe	102,40
Listy zast. 5%, Królestwa Polskiego	64,60
Listy polskie likwidacyjne	52,10
Rosyjskie banknoty za 100 r.	905,40
Rosyjskie 4 1/2%, listy zastawne	95,75
Zach. proskie 3 1/2%, obligacye	95,00
Zach. proskie 3 1/2%, listy rentowe	90,00
Rosyjska petycka 4%, 1880	92,00
Rumunay 4%, petycka 1880	92,70
Austrackie banknoty	171,55
Węgierska 3%, renta	87,50
Węgierska 4%, renta złota	91,80

Poznań, dnia 18 marca. — Ceny targowe.

Ceny ustanowione przez starostę	Za 100 kilogramów			
	piętny	średni	średni	połedni
rozczyszczenie kopiełki	piętny	średni	średni	połedni
Powozny nowy	21	60	20	19
Zyto	20	19	60	18
„ „ „ „	20	19	60	18
Jęczmień nowy	16	20	15	00
Owies nowego	16	15	15	00
Grzech	30	00	19	00
Kartofli	6	5	50	00
Okowita w miejscu bez bozki 50 ta 50,50 m. 70 ta 39,50 m.				

Berlin, 17 marca. (Doniesienie urzędowe)

Prencisa za 1000 kilgr. w miejscu placono 189—215 mk — podług jakości.
Zyto za 1000 kilgr. w miejscu podług jakości, miejscowa od 189—208 mk.
Owies za 1000 kilgr. w miejscu placono 149—170 mk, podług jakości.
Jęczmień za 1000 kilgr. w miejscu placono 150—195 m. podług jakości.
Grzech do potarcia 185—240 m. na pasze 158—170 m.
Petroleum za 100 kilg. z beczką w Holstach m. 50 cent. w miejscu 42—50 mk.
Okowita niepodkwaszona 50 m. na listopad 000—000 niepodkwaszona 70 m. na marzec 42,2—43,9—45,5—45,2 na wrzesień—październik 41,5—42,1—41,4 m.

Wrocław, dnia 17 marca. — Ceny targowe

Stale ceny ustanowione przez deputacyja targową	W markach i fenigach za 100 kilogramów			
	piętny	średni	średni	połedni
Poznańska biała stawa	21	70	20	60
„ „ „ „	21	70	20	60
„ „ „ „	21	70	20	60
„ „ „ „	21	70	20	60
Zyto	21	30	20	18
Jęczmień nowy	17	30	16	20
Owies nowy	14	60	15	80
Grzech	31	19	50	18
Rzop	24	60	23	40
Zabito zlaty	24	60	23	40
Zabito niemiecki	24	60	23	40

Szczecin, 17 marca.
Zyto za 1000 kilgr. w miejscu krajowa 200,00—205,00 na marzec 000,00—000,00—800,00 m.
Pawica za 1000 kilgr. w miejscu biała ształa nowa placono 205,00—215,00 na marzec 020,00—000,00 na grudzień—styczeń 000,00—000,00—000,00—000,00 m.
Owies placono za 1000 kilgr. w miejscu 148—155 m.
Jęczmień bez szmaty za 1000 kilgr. w miejscu piętny 158—176 marek.

w Śremie.